

NEIXET

PROJECTE EUREKA.

Més enllà del
batxillerat

Durant els darrers anys d'institut, els estudiants de Batxillerat s'enfronten a una de les etapes més exigents i emocionalment intenses de la seva vida acadèmica. La pressió per obtenir bons resultats a la selectivitat (EBAU/PAU), els dubtes sobre el futur universitari i la sensació que una mala nota pot condicionar tota la seva vida generen alts nivells d'ansietat i inseguretat. Davant aquesta realitat, neix el **Projecte EUREKA**, una xerrada-taller dissenyada per acompanyar, inspirar i calmar els estudiants a través de l'experiència vital d'una persona que va estar en el seu lloc i que, malgrat les dificultats, ha trobat el seu camí combinant esforç, adaptabilitat i, sobretot, creativitat.

HISTÒRIA PERSONAL COM A EXEMPLE TRANSFORMADOR:

Aquest projecte neix de la voluntat de compartir la meua pròpia experiència vital amb estudiants de batxillerat que, com jo en el seu moment, viuen sota una gran pressió. En els darrers anys de l'institut, especialment amb l'arribada de la selectivitat, molts senten que una sola nota pot decidir tot el seu futur. Jo vull ser per ells un referent real, proper, algú amb qui es puguin identificar.

Vinc d'una família amb pocs recursos i des de petit vaig tenir dificultats amb els estudis. De fet, vaig repetir 1r d'ESO. Però, a mesura que anava creixent, vaig entendre la importància de centrar-me i, curs rere curs, vaig anar millorant. Quan vaig arribar a batxillerat, tenia molt clar què volia estudiar: Ciències Ambientals. Però després de dos anys molt durs, plens de pressió acadèmica i problemes personals, no vaig aconseguir la nota necessària i em vaig veure obligat a presentar-me a la convocatòria extraordinària del setembre.

Tot i així, jo tenia clar que marxaria del meu poble i estudiaria a Barcelona, fos com fos. Volia sortir del meu entorn i ser independent. Tant era així, que vaig aconseguir una habitació abans fins i tot de saber què estudiaria exactament.

Finalment, vaig entrar al grau d'Estudis Àrabs i Hebreus de la Universitat de Barcelona. Aquesta elecció, en realitat, era una excusa per poder instal·lar-me a Barcelona, ja que tenia clar que l'any següent tornaria a fer la selectivitat per intentar entrar a Ciències Ambientals. Però al començar el grau, vaig descobrir que m'havia connectat amb una part de mi que m'agradava molt: conèixer la riquesa dels meus orígens, una

part que fins i tot en algun moment m'havia fet vergonya. Això em va fer decidir continuar amb el grau.

Tenint en compte les sortides laborals reduïdes del grau i la poca confiança que ens transmetien alguns docents sobre les oportunitats professionals després dels estudis, vaig decidir prescindir dels típics “anys bojos” de la universitat i, en paral·lel, vaig començar un cicle superior de Comerç Internacional. Durant dos anys, vaig compaginar la universitat, el cicle i una feina a temps parcial per poder mantenir-me a Barcelona. Va ser un període molt dur, però sabia que estava construint un futur.

Un cop em vaig graduar del cicle, Amazon va contactar amb mi. Mentre molts dels meus amics encara estaven a la universitat o acabant els seus estudis, jo ja tenia una posició de responsabilitat en una de les empreses més grans del món, cobrant més que els meus pares.

L'últim any de la universitat va ser el més exigent. Després d'un any treballant a Amazon, vaig aconseguir un ascens: una posició com a enginyer tècnic (sí, estudiant Humanitats i sense haver acabat encara el grau) en el torn de nit, dirigint magatzems amb més de 100 treballadors i gestionant més de 80.000 paquets per torn.

Ara que ja m'he graduat, veig el camí amb perspectiva i em pregunto: per què ningú no va venir al meu institut a dir-me que la vida és molt més que una nota? Que el batxillerat —el que per mi va ser la pitjor etapa de la meva vida, dormint de mitjana menys de 5 hores al dia— no defineix qui ets ni què pots arribar a ser ja que la vida no va d'encaixar en una nota, sinó de trobar el teu propi camí, de descobrir qui ets més enllà de les expectatives, i de construir una vida amb sentit a partir de les teves passions, decisions i capacitat per reinventar-se.

EL TALLER: CRÉIXER, CONÈIXER-SE I CREAR:

Molts joves arriben al batxillerat pensant que han d'encertar a la primera, que només hi ha un camí vàlid i que si no entren al grau desitjat, tot s'acaba. Amb aquest taller, es vol trencar aquest relat i demostrar que la **creativitat, l'autoconeixement i la capacitat d'adaptació** són claus per construir una vida professional i personal satisfactòria.

A més, cal tenir present que molts dels **treballs del futur encara no existeixen**, i que les tendències apunten que una gran part de l'alumnat acabarà creant els seus propis projectes. **Conèixer-se bé, saber què se't dona bé i què t'agrada**, és la millor brúixola per navegar aquest futur incert.

Estructura del taller:

 Primera part (20 minuts): Història personal i connexió amb l'alumnat

Es comença compartint una trajectòria vital i acadèmica real, com la que dona origen a aquest projecte. L'objectiu és **trencar el gel, generar empatia** i demostrar que el fracàs o el desviament d'un pla inicial no impedeixen tenir èxit. Aquesta connexió emocional serveix com a base per a les activitats posteriors.

 Segona part (30 minuts): Activitat d'autoconeixement i creativitat

L'alumnat es divideix en grups de 4 o 5 persones. Cada grup rep de manera aleatòria:

Un **grau universitari** (d'una bossa)

Una **sèrie d'aptituds o característiques personals** (d'una altra bossa)

Prèviament, cada participant haurà escrit en una fitxa les **aptituds que el defineixen i les seves preferències de futur** (ex: ajudar persones, tenir flexibilitat, treballar en tecnologia, viatjar, estabilitat...).

Amb aquests elements, cada grup ha d'imaginar un **lloc de treball o projecte emprenedor** que combini el grau assignat amb les aptituds personals. Les idees es comparteixen posteriorment amb la resta del grup-classe.

Aquesta dinàmica pretén **mostrar que qualsevol grau pot tenir múltiples sortides** i que les preferències personals sempre es poden integrar. El grau no et defineix: el que tu hi aportes, sí.

Tercera part (10 minuts): Conclusions i tancament

Finalment, es fa un **recull de les idees i reflexions** sorgides durant l'activitat. Quins aprenentatges ens enduem? Com ens sentim ara respecte al futur? I, sobretot, com podem continuar confiant en nosaltres mateixos, més enllà de les etiquetes, les notes o els camins preestablerts.

A continuació, s'obre un **torn de paraules obert**, on s'anima a l'alumnat a **explicar què volen estudiar o a què els agradaria dedicar-se**. Aquells que ho tinguin clar podran expressar-ho en veu alta, mentre que els qui encara tinguin dubtes podran rebre opinions i suggeriments tant del grup com del dinamitzador. Això pot generar **connexions entre alumnes que comparteixen interessos** i no ho sabien.

També s'ofereix un espai perquè l'alumnat pugui fer **preguntes més informals**: sobre determinats graus, sobre la vida universitària a Barcelona, sobre sortides professionals, etc. L'objectiu és **donar lloc a cada veu i humanitzar les opcions de futur**, allunyant-les de la pressió i acostant-les a la realitat.

PER QUÈ DUR EL PROJECTE EUREKA AL TEU CENTRE?

El Projecte EUREKA no és només una xerrada-taller. És una experiència vital pensada per deixar empremta. Està dissenyat especialment per als **últims cursos del Batxillerat**, quan l'alumnat es troba en un moment clau de transició. Aquest taller pot ser **el llegat que el centre ofereix als seus alumnes abans que marxin**, una guia emocional i pràctica que els ajudi a afrontar el futur amb confiança, claredat i il·lusió.

L'objectiu és clar: **acompanyar, inspirar i empoderar**. Mostrar que **el futur no està escrit en una nota**, sinó que es construeix des de **l'autoconeixement, la capacitat d'adaptació i la creativitat**. Ajudar-los a entendre que, encara que no sàpiguen exactament quin camí seguir, tenen eines per construir-lo.

